

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

14 מאי 2014

תמ"ש 21969-02-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה

התובעת

א'

ע"י עו"ד זיו סימון

נגד

הנתבע

ד'

ע"י עו"ד מיכאל גבור ע"פ מינוי מכח חוק הסיוע המשפטי

ט'

ובעניין הקטין:

פסק דין

האם יש להתיר הגירתו של קטין עם אמו לארה"ב?

א. רקע כללי

1. הנתבע (להלן: "האב") הוא ישראלי שעזב את ישראל והתגורר בארה"ב יותר מעשרים שנה.
2. הנתבע הכיר את התובעת (להלן: "האם") בשנת 2007 והם הפכו לבני זוג.
3. הנתבע נעצר בארה"ב ולאחר ששוחרר ממעצר ובטרם החל משפטו, הוא הגיע עם האם לישראל, בשנת 2009.
4. האם אינה יהודייה, אינה יודעת עברית וכשהגיעה עם האב לישראל, היא החלה לעבוד בבית קפה.
5. ביום 18.3.10 נולד בנם של הצדדים, בישראל (להלן: "הקטין").
6. לאם היתה אשרת תייר בישראל והיא נסעה מידי פעם לחו"ל עם הקטין.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

14 מאי 2014

תמ"ש 21969-02-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה

7. בחודש אוקטובר 2013 נסעה האם עם הקטין לארה"ב ולאחר מכן לפי, שם לטענת האם, היא מצאה עבודה.
8. האב טוען כי הסכים שהאם תיסע עם הקטין לחו"ל למשך שלושה שבועותבלבד ואולם לדבריו, האם הודיעה לו כי אם לא יחתום על הסכם אצל עו"ד המאפשר לה להתגורר בחו"ל עם הקטין, היא לא תביא את הקטין חזרה לישראל.
9. האם טוענת כי סוכם בין הצדדים על הגירת הקטין עמה לחו"ל והיא ביקשה כי הדבר יעוגן בהסכם כתוב.
10. האם פנתה לעו"ד דסקל על מנת שתכין את ההסכם.
11. האב היה בקשר עם עו"ד דסקל והוכן על ידה הסכם על פי ההוראות שהצדדים העבירו לה. לפי עדות עו"ד דסקל, האב ביקש "להכניס" שינויים להסכם ולבקשתו, הוכן נוסח של ההסכם באנגלית, על מנת שהאם תבין אותו (להלן: "ההסכם").
12. בין היתר נקבעו בהסכם הוראות אלו:
 - א. האם היא ההורה המשמורן של הקטין.
 - ב. מקום מגוריו הקבוע של הקטין הוא בארה"ב או היכן שהאם תתגורר.
 - ג. הקטין ישהה אצל האב בישראל בחופשות, במועדים שיתואמו ע"י ההורים.
 - ד. עד גיל חמש, הקטין יהיה אצל האב בישראל לתקופה של חודש ומגיל חמש, לתקופה של שלושה חודשים (כל פעם לפרק זמן של עד חודש וחצי).
 - ה. האב יישא בעלות כרטיסי הטיסה של הקטין לישראל ובחזרה. עד שהקטין יהיה בן חמש, האב יישא אף בעלות כרטיסי הטיסה של האם.
 - ו. אי החזרת הקטין לארה"ב, תהווה הפרה של הוראות אמנת האג (החזרת ילדים חטופים).
 - ז. תנאי לתוקפו של ההסכם הוא, שהקטין יבוא לביקור בישראל עד לסוף חודש ינואר 2014.
 - ח. לא יתקיים ביקור של הקטין בישראל, עד להסדרת תשלום המזונות לקטין.
 - ט. אם האב יפר את ההסכם באופן שיגרום לכך שהקטין לא ישוב לחו"ל, הוא ישלם לאם פיצוי מוסכם בסך של 100,000 ₪.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

14 מאי 2014

תמ"ש 21969-02-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה

13. האב חתם על ההסכם בפני נוטריון ביום 16.1.14.
14. הקטין הגיע לישראל ביום 24.1.13 יחד עם מכר של האם, שליווה אותו מפ' לישראל.
15. ביום 28.1.14 הגיש האב בקשה דחופה לעיכוב יציאת הקטין מהארץ. האב טען בבקשתו, כי האם הכריחה אותו לחתום על ההסכם וכי הוא לא שולט בשפה האנגלית ולא הבין את תוכנו. לטענתו, הוא נאלץ לחתום על ההסכם מאחר ואחרת, האם לא היתה מחזירה את הקטין לישראל. בו ביום, ניתן צו עיכוב יציאה מהארץ כנגד הקטין, במעמד צד אחד.
16. ביום 2.2.14 הגיעה האם לישראל ולאחר כמה ימים, משהיא ניסתה לצאת עם הקטין לחו"ל, התברר לה בביקורת הדרכונים בשדה התעופה, כי ניתן כנגד הקטין צו עיכוב יציאה מן הארץ והיא הגישה בקשה דחופה לביטול הצו.
17. ביום 5.2.14 התקיים דיון במעמד הצדדים. בדיון טען האב, כי ההסכם נחתם תחת לחץ וכפייה, מאחר והאם אמרה לו כי אם לא יחתום על ההסכם, הוא לא יראה את הקטין. לטענתו, מעולם לא הוסכם כי האם תוכל להגר עם הקטין לחו"ל ודין ההסכם להתבטל.
18. האם טענה מאידך, כי מלכתחילה האם הגיעה עם האב לישראל לתקופת ניסיון והאב הסכים כי אם היא לא תשתלב בישראל, היא תוכל לחזור עם הקטין לחו"ל. לטענתה, האב יודע אנגלית היטב, ההסכם הועבר אליו בשפה העברית והוא אף ביקש להכניס בו שינויים. האם טענה כי אין לה מעמד בישראל, היא לא יכולה לעבוד בישראל והיא לא מסכימה בשום אופן להיות "כלואה" בישראל.
19. בסיום הדיון קבעתי כי צו עיכוב היציאה שניתן כנגד הקטין יעמוד בתוקפו ומונה פסיכולוג קליני, הד"ר דניאל גוטליב (להלן: "המומחה") על מנת שיבחן את ההורים והקטין ויגיש חוות דעת לבית המשפט שבה יחוה דעתו, האם טובת הקטין לאפשר את הגירתו עם אמו לחו"ל. כמו כן, הוריתי כי המומחה ימליץ מי יהיה ההורה המשמורן ומה יהיו הסדרי הקשר בין הקטין להורה שאינו משמורן. בנוסף, נקבעו הסדרי ראייה בין האב לקטין כך שהוא ייקח אותו אליו פעם בשבוע משעות אחר הצהריים עד למחרת בבוקר ופעם נוספת, הקטין ישהה אצלו בשעות אחר הצהריים ועד לערב. כמו כן, נקבע שהקטין ישהה כל סוף

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

14 מאי 2014

תמ"ש 21969-02-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה

- שבוע שני, מיום שישי ועד מוצאי שבת, עם האב. הוריתי לצדדים, להגיש את יתר התובענות שהם מעוניינים להגיש, על מנת שכל התובענות יידונו במאוחד.
20. שני הצדדים הגישו תביעה למשמורת, האם והקטין הגישו תביעה למזונות, האב הגיש תביעה לביטול ההסכם והאם הגישה תביעה לפיצוי הכספי בסך של 100,000 ₪ בגין הפרת ההסכם. כמו כן, הגישה האם תובענה לאשר את הגירתה עם הקטין לארה"ב.
21. ביום 23.4.14 התקיים דיון הוכחות שבמהלכו הצדדים נחקרו וכן העידה ונחקרה עו"ד דסקל, שערכה את ההסכם.
22. מאחר וחוות הדעת של המומחה טרם הוגשה, נקבע מועד נוסף לחקירת המומחה ולסיכומים בעל פה, ליום 5.5.14.
23. ביום 5.5.14 ניתנו פסקי דין בתובענות שהצדדים הגישו, למעט בתביעת ההגירה. בין היתר נקבע בהתאם להמלצת המומחה, כי משמורת הקטין תהיה אצל האם, הן מאחר שיש לה מסוגלות הורית טובה יותר משל האב וכן לאור חזקת הגיל הרך שלא נסתרה. כמו כן, נפסקו מזונות עבור הקטין.
24. בנוסף, נפסק כי אין עילה לביטול ההסכם. בפסק הדין נקבע, כי גרסת האב שהוא לא הבין את ההסכם אינה אמת. הוכח כי האב שולט היטב בשפה האנגלית, כי הוא פעל כאיש עסקים בארה"ב לפחות עשרים שנה והוא התכתב עם האם ושוחח עמה באנגלית בלבד.
25. כמו כן, אימצתי את עדות עו"ד דסקל שהעידה כי בתחילה הוכן נוסח של ההסכם בעברית שהועבר לאב, הוא היה "הרוח החייה" מאחורי הכנת ההסכם והמגעיים לצורך הכנתו נעשו בעיקר באמצעותו. ממוצג ת/1 עולה כי עו"ד דסקל שלחה לאב את ההסכם בעברית ולבקשתו, ההסכם תורגם לאנגלית עבור האם. כמו כן, האב הודה בחקירתו כי הוא ערך שינויים בהסכם ולפיכך קבעתי אין שחר לטענתו שהוא לא הבין את ההסכם ולא קרא אותו.
26. האב אישר בעדותו, כי חתם על ההסכם על מנת שהקטין יישלח לישראל והוא למעשה הונה את האם, כשהעמיד פנים כי הוא יפעל על פי ההסכם. חתימתו על ההסכם נעשתה רק על

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

14 מאי 2014

תמ"ש 21969-02-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה

מנת להשלות את האם כי הוא מסכים להגירתה עם הקטין ולאור חתימתו של האב על ההסכם, האם שלחה את הקטין לישראל. לאקיבלתי את טענתו כי הוא לא יכול היה לאתר את הקטין בפ' ולהגיש תביעה להשבתו. העובדה כי הוא ניסה: "לטפל בנושא בדרכים יפות" ללא "קונפליקט" עם האם, (עמ' 4 שורה 22) לא הצדיקה מהלך של הולכת שולל של האם וחתימה על הסכם שהאב תכנן מראש להפר אותו והוא נועד אך ורק לגרום לאם לשלוח את הקטין לישראל. לא ניתן לפעול ברוח "המטרה מקדשת את האמצעים" ולהטעות את האם ביודעין. מדובר בהתנהלות חסרת תום לב שאין מקום להצדיקה. נקבע כי ההסכם לא נערך עקב כפייה או אונס ולא הופעל על האב איום לחתום על ההסכם. האב גם לא הוכיח, כי האם איימה עליו שלא תשלח את הקטין לישראל, אם לא יחתום על ההסכם. הוכח כי האב היה "הרוח החייה" מאחורי ההסכם, הוא ניהל את המגעים עם עו"ד דסקל, ערך שינויים בהסכם וחתם עליו ללא כל לחץ או איום, בפני נוטריון. ככל שהאב סבר כי הקטין הורחק מישראל שלא כדין וללא הסכמתו, היה עליו לפנות בתביעה על פי אמנת האג להשבת הקטין לישראל או לנקוט בכל אמצעי משפטי אחר להחזרת הקטין לישראל (פ' חתומה על אמנת האג להחזרת ילדים חטופים). לא היתה כל הצדקה להשלות את האם, להטעות אותה ולחתום על הסכם שמלכתחילה האב התכוון שלא לקיים כלל ושהוא נעשה רק "להפילה בפח" ו"לטמון לה מלכודת", על מנת שתשיב את הקטין לישראל. טענת האב כי לא ידע את מקום מגורי האם בפ', אף היא לא מצדיקה את התנהלותו, מאחר ולא סביר שלא ניתן היה לאתר את האם והקטין, מה גם, שהאב כלל לא הוכיח שהאם סירבה למסור לו פרטים אודות מקום מגוריה. לפיכך, קבעתי כי אין מקום להצהיר על בטלות ההסכם ועל האב לשלם לאם את הפיצוי המוסכם בסך של 100,000 ₪ עקב הפרתו את ההסכם הפרה יסודית.

27. בנוגע לתביעת ההגירה, הצדדים הגישו סיכומים בכתב, לאחר סיום חקירת המומחה.

28. התביעה נוהלה בלוח זמנים קצר, שכן בתיקי הגירה, יש חשיבות עליונה להקטין את תקופת אי הוודאות ולהקפיד על ניהול ההליכים בפרק זמן מצומצם ככל הניתן. יש להודות לב"כ הצדדים שעמדו בלוחות הזמנים שנקבעו. כפי שקבע כב' השופט (כתוארו אז) א. גרוניס בדנ"א 9201/08 פלוני נ' פלונית (ניתן ביום, 23.12.08):

"שומה על בית המשפט להביא בחשבון אף את התוצאות הבלתי רצויות הנובעות מהתמשכות ההליכים. במקרים לא מעטים, עלול חלוף הזמן עקב התנהלות ההליכים המשפטיים להשפיע, למרבה הצער, על ההחלטה הסופית... בנוסף,

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

14 מאי 2014

תמ"ש 21969-02-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה

חלוף הזמן מגביר לעיתים את מצוקתו של הקטין, הנזקק להכרעה מהירה וברורה באשר לעתידו ... לפיכך, סבור אני כי על בתי המשפט לעשות כל מאמץ להקטין את תקופת אי הוודאות. פתרון אפשרי לכך יכול להימצא בהקפדה על ניהול ההליכים במסגרות זמן קצובות. פתרון כזה אומץ על-ידי המחוקק ביחס להליכים להחזרתם של ילדים חטופים לפי [חוק אמנת האג \(החזרת ילדים חטופים\), התשנ"א-1991...](#) יש לשאוף לכך שגם תיקים בענייני הגירה יישמעו במהירות האפשרית ותינתן בהם הכרעה בהקדם".

ב. טענות האם

1. האם והקטין נוצרים, אזרחי ארה"ב והקטין היה תקופות משמעותיות מחייו בחו"ל. הקטין דובר אנגלית, מעט עברית והוא רואה את עצמו תושב נ' שבארה"ב.
2. האב, שהוא בן 52, לא יכול להעניק לקטין את הדרוש לו הן בפן הפיזי, הן בפן הרגשי והן בפן הכלכלי. כתוצאה מצו עיכוב היציאה שהוטל כנגד הקטין, האם נשארה כלואה בישראל, מדינה שאין לה כל זיקה אליה. היא לא למדה עברית ולא התערתה בישראל. האם בת עשרים ותשע ואינה יכולה לעבוד בישראל ולפרנס את עצמה.
3. הצדדים הסכימו כי בתמורה להסכמתה של האם כי האב לא ישלם מזונות לקטין, היא תוכל להגר לחו"ל.
4. לאב שני ילדים שנולדו לו מאישה נוצרייה אחרת בארה"ב והוא עזב אותם, מאחר והיה מבוקש עקב בעיות מס. את ילדיו אלו, הוא ראה פעם בשנה כשהם ביקרו אותו בישראל.
5. האב לא נוטל חלק ממשי בגידול הקטין והוא היה אלים פיזית ומילולית כלפי האם. האם רצתה לשוב לארה"ב כבר לפני זמן רב ואולם מאחר והיתה תלויה כלכלית ונפשית באב, והיתה אישה מוכה, היא לא עשתה כן. האב אילץ אותה לעבוד בישראל בניקיונות ובעבודות פיזיות קשות, בניגוד לעצת הרופאים, שצוו עליה לנוח לאחר שחלתה במחלת סרטן.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

14 מאי 2014

תמ"ש 21969-02-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה

6. האם תכננה לעזוב את ישראל עם הקטין עוד בחודש מאי 2013 ואולם עקב העובדה שהיא ריחמה על ילדי האב שאמורים היו להגיע לביקור בישראל בקיץ, והיא ידעה כי האב פוגע בהם רגשית, היא עיכבה את עזיבתה לחו"ל.
7. האב היכה אותה והיא נאלצה להתאשפז. האב איים עליה כי אם תספר את האמת יבולע לה ולכן היא לא סיפרה בבית החולים כי החבלות הן תוצאה של אלימותו. אז, גמלה בליבה ההחלטה לעזוב את ישראל ולחיות עם הקטין בארה"ב.
8. לאחר שהאם הגיע בחודש אוקטובר 2013 לארה"ב עם הקטין, היא מצאה עבודה שדרשה ממנה להיות כמה חודשים בפ' ושם היא רשמה את הקטין לגן יהודי.
9. האם לא מעוניינת לפגוע בקשר של הקטין עם האב וכשם ששני ילדיו האחרים של האב מגיעים לבקרו בישראל, כך גם הקטין יבוא לבקרו בישראל. האם אינה מערבת את הקטין בסכסוך, אינה משחירה את פני האב, למרות המצב אליו נקלעה בשל התנהגותו.
10. טובתו של הקטין לחיות עם אמו בארה"ב. שם היא תוכל לפרנסו ואילו בישראל היא לא יכולה לעבוד ולהתפרנס ואין לה כל זיקה לישראל. אם היא תיאלץ להישאר בישראל, הדבר ייפגע בה נפשית והקטין יחוש את כאבה וייפגע. היא חשה בודדה בישראל וכל מאווייה ומחשבותיה נתונים למשפחתה בארה"ב. לקטין היכרות עם משפחתה בארה"ב והוא מורגל לתרבות האמריקאית.
11. האם טוענת כי: "בית המשפט צריך לקבוע האם הקטין צריך לחיות בישראל עם אב בן 52 אשר הוגדר כאדם קר, חסר סבלנות לקטין, חסר יכולת כלכלית, זקוק להדרכה הורית, אינו מגדל את שני ילדיו האחרים ואינו מביע רגש באשר לעובדה כי לא יראה אותם בשנה הנוכחית או להתגורר בארה"ב עם האם, אשר הוגדרה כמי שנושאת בעיקר נטל גידולו של הקטין, כנעימה, חמה, אוהבת, בעלת קשר מעולה עם הקטין, אליה קשור הקטין בעבותות" (סעיף 23 לסיכומיה).

ג. טענות האב

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

14 מאי 2014

תמ"ש 21969-02-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה

1. כשהצדדים הביאו את הקטין לעולם, היה ברור להם כי מרכז חייו יהיה בישראל. שני שליש מחייו, הקטין חי בישראל. אם תותר ההגירה, ינותק הקשר בין האב לקטין. הצדדים שלחו את הקטין לפעוטון בישראל ובישראל מקומו הטבעי ומרכז חייו.
2. ההסכם נחתם על ידו "כשאקדח מוצמד לרקתו". נאמר לו על ידי האם, כי אם לא יחתום על ההסכם, לא יראה את בנו יותר.
3. האם לא הציגה כל תוכנית הגירה מסודרת המבטיחה המשך קשר בין האב לקטין. היא לא פירטה היכן תעבוד והיכן ילמד הקטין ואין לה מקום עבודה בחו"ל. האם לא התיישבה באופן קבוע, באף מקום.
4. בין הקטין לאב קשר חם ואוהב והאם היא אם לא יציבה. הוא מעולם לא נקט באלימות כלפי האם או הקטין. הוא מעולם לא הסכים להגירת הקטין והסכמתו היתה לנסיעת האם עם הקטין לשלושה שבועות בלבד.
5. מאחר והאב חשש כי אם לא יחתום על ההסכם ולא "יוציא" כנגד הקטין צו עיכוב יציאה מן הארץ, הוא לא יראה אותו יותר, היתה הצדקה לפעולותיו.
6. האב היה הורה פעיל וטיפל רבות בקטין. הוא האכיל אותו, החליף לו חיתולים, שיחק עמו ותפקד כהורה "במשרה מלאה". הוא עבד בשלוש משרות על מנת לכלכל את הבית. האב אוהב את הקטין וקשור אליו מאוד. אף לפי דברי המומחה, קיימות בעיות בתפקוד האם והיא אינה "אם השנה".
7. ילד בגיל ארבע, "מאבד רגשות" כלפי מי שהוא לא רואה אותו באופן תכוף. הקשר "האלקטרוני" שהתנהל כשהקטין היה בעבר בחו"ל, לא היה יעיל והיה קצר מאוד (סעיף 102 לסיכומיו). יש חשש מהותי לאיבוד הקשר בין האב לקטין אם תותר הגירתו, מאחר והאם לא משתפת פעולה בנושאים הקשורים בקטין. האם יכולה להגיע לביקורים בישראל בעוד האב מנוע כניסה לארה"ב.
8. האם לא דאגה לקטין למסגרת חינוכית מתאימה כשהייתה עמו בפי' והוא שהה במסגרת חינוכית רק בשעות אחה"צ. האם הצהירה בפני המומחה כי היא לא מעוניינת לדבר עם

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

14 מאי 2014

תמ"ש 21969-02-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה

- הקטין בעברית ורוצה לחגוג עמו רק את החיים הנוצריים. זאת, למרות שהקטין נהג לחגוג הן את החגים היהודיים והן את החיים הנוצריים. הגירתו מהארץ, תנתק אותו משורשיו היהודיים.
9. האם לא עמדה בהתחייבותיה בעבר וכמה פעמים איחרה בהחזרת הקטין לישראל. היא מקבלת החלטות פזיזות, לרבות ביחס לבחירת מקום עבודתה כאשר בנושא זה "מתבייש האב לספר מפאת כבודה של האישה" (סעיף 45 לסיכומיו). לאם אין יציבות ופזיזותה מתבטאת בין היתר בכך ששלחה את הקטין לארץ עם מלווה בלעדיה ובכך שעברה לפי באופן לא מחושב ומבלי שהיתה לה שם אשרת שהייה ועבודה.
10. לאם היתה אשרת עבודה בישראל והיא לא מוכנה לעבוד בישראל "וחושבת רק על נוחותה וטובתה היא" (סעיף 59 לסיכומיו). לא הוכח שהיא לא יכולה לעבוד בישראל והיא לא הוכיחה שפנתה לרשויות לקבלת אשרת שהייה ועבודה. האם יכולה לעבוד בישראל וללמוד את השפה.
11. טובת הקטין מחייבת את הישארותו בישראל. הערבויות שהאם הציע להבטחת שובו של הקטין לישראל, לא מספקות כלל ואין כל ערובה שהיא תוכל לממן את נסיעות הקטין לישראל. לה ולמשפחתה אין אמצעים כספיים לממן טיסות ארוכות ויקרות.
- ד. **חוות הדעת של המומחה**
1. המומחה הגיש את חוות דעתו המפורטת ביום 29.4.14 (להלן: "חוות הדעת").
2. בחוות הדעת תוארו הראיונות שהמומחה ערך עם שני ההורים. לאחר מכן, תוארו בדיקות האינטראקציה של כל אחד מההורים עם הקטין. בחוות הדעת פורטו המסקנות אשר הסיק המומחה מבדיקות אלו, וכן המלצותיו לאור ממצאיו.
3. בין היתר סיפר האב למומחה כי בארה"ב הוא עסק: "בסחר ברכבים וגם בתחום של רקדניות אקזוטיות... כיום אין הוא יכול להיכנס לארה"ב מפני אימת הדין. מדבריו, עולה כי הוא נעצר בגין עבירות מס ולאחר חודשיים במאסר שוחרר בערבות אולם עזב את

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

14 מאי 2014

תמ"ש 21969-02-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה

ארה"ב בטרם הגיע למשפט כך שהוא סבור כי קיים נגדו צו מעצר, אם כי אין הוא יודע לתת פרטים נוספים."

4. לאב יש שני ילדים מנישואין קודמים לאישה לא יהודייה. לדברי המומחה: "הוא סיפר על מעט המגע שלו עם הילדים ועל כך שככל הנראה גם לא יפגוש בהם השנה בכלל, במידה לא בטלה של שוויון נפש וללא הבעה של רגש. אכן היה קשה לקבל ממר התייחסות עניינית ומעמיקה לסיבה בה בפועל הוא נטש את שני ילדיו הגדולים בארה"ב".
5. האב אמר למומחה כי: "לו הגב' א' הייתה מציעה לעבור לאירופה-מרחק טיסה של מספר שעות מהארץ-כי אז היה מחריש ומסכים אולם כאשר מדובר במרחק של 17 שעות הוא סבור כי לא יהיה ניתן לקיים קשר סדיר עם בנו ולו בשל העלות הגבוהה של הנסיעה... קשה היה להבין מה בדיוק היקף עיסוקיו היום וכן גם מה הסיבה המדויקת בגינה נבצר ממנו להיכנס היום לארה"ב".
6. לדברי האב: "מאז שט' נולד, הילד היה בארה"ב 3-4 פעמים, בפ' פעמיים, בב' פעם אחת ובק' פעם אחת". האב אמר למומחה, כי הוא מעוניין ליטול חלק פעיל בגידול הקטין וכי אם הקטין יהגר לארה"ב, הדבר יפגע בקשר ביניהם. המומחה אמר כי: "על רקע דברים אלו, נראה תמוה קצת העובדה כי אין מר א' מוצא את הדרך לקיים קשר תכוף יותר ואיכותי יותר עם שני הילדים הגדולים שלו. אין הוא מצליח להסביר לגמרי את הסתירה הזאת".
7. האב סיפר למומחה, כי הוא עובד בתחום השיפוצים ובפיתוח הגוף ואולם אין לו יציבות כלכלית ותעסוקתית ואין לו קשר סדיר עם שני ילדיו בארה"ב.
8. המומחה בדק את האם והיא מסרה לו, שהיא רוצה לעבור להתגורר בעיר נ' שבארה"ב, שם מתגוררת אמה ושם היא תוכל לעבוד. לדבריה, אין לה מעמד משפטי בישראל. המומחה מצא כי האם: "ביקורתית ביותר לגבי מדינת ישראל, ישראלים ויהודים, אם כי לא מצליחה להסביר למה אם כן בחרה בזוגיות עם ישראלי ואף החליטה להביא אתו ילד לעולם ולמה הילד נולד דווקא בישראל. היא מרגישה כי היא איבדה את עצמה פה בארץ. לדבריה, היא אוסרת על ט' לדבר עברית בבית. מדבריה ניתן היה להבין כי קבלת החלטות שלה מתאפיינות בפזיזות ולפעמים גם קיצוניות וללא תכנון רב לעתיד. היא שוללת כל אפשרות לגדל את ט' בארץ. היא סבורה כי בין היתר, מדובר בחינוך ירוד ביחס

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

14 מאי 2014

תמ"ש 21969-02-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה

למה שט' יוכל לקבל בארה"ב... היא מכחישה חוסר יציבות בחיים שלה ומתרת את הנדודים שלה בכך שהיא מוכנה ללכת איפה שהיא מרגישה שהיא יכולה להרוויח הכי הרבה כסף. היא סבורה כי לא תוכל להתפרנס בארץ וכי בכל מקרה החיים פה מלאים מתח ואנשים פה הינם אגרסיביים ובלתי אדיבים... לא היה בדבריה בכדי להצביע על כך כי היא מבקשת להרחיק את הילד מאביו... נכון להיום היא מביעה קושי משמעותי בהישארות בארץ ואם לשפוט מדבריה, היא אף אוחזת בראיה כללית שלילית ביותר על ישראל, ישראלים ויהודים".

9. בבדיקה שערך המומחה עם הקטין עולה כי הילד מדבר הן עברית והן אנגלית ואולם, העברית שלו משובשת קצת.
10. באינטראקציה שערך המומחה בין האב לקטין עלה כי: "האב השיב לפניות של הילד בתשובות קצרות ומנוכרות ללא שיגלה שום עניין במשחק של הילד עם מכוניות. גם כאשר הילד הזמין אותי למשחק האב נשאר מרוחק... האב נראה די משועמם ומרוחק במהלך המפגש. הוא פיהק מספר פעמיים. הוא לא נטל כל יוזמה, כמעט ולא הגיב לילד ולא הפגין כל עניין או התלהבות בדברים שהילד עשה. הוא השיב לפניות של הילד באפאטיות... נראה כי לאב ניסיון וכישורים מאוד מוגבלים בכל מה שקשור במשחק עם הילד.... הוא המשיך להתעלם מהשאלות של הילד... הילד ביקש מהאב מספר פעמים לעזור לו ורק בפעם החמישית האב קם ממקומו והגיב 'שמעתי אותך'... האב הצטרף למשחק אם כי בצורה מינורית ושולית... יש לציין כי ההתרשמות מהחלק הראשון של הפגישה הייתה קשה מאוד... לא היה לאב יכולת להתמיד במשחק עם הילד לתקופה של יותר מכמה דקות. הקשר של האב היה מאופיין בהבזקים קצרים – ביוזמתו של הילד – עם אתנחתות ארוכות של האב".
11. בבדיקת האינטראקציה בין האם לקטין עלה, כי הוא התנהל באווירה נעימה. הקטין אמר במפגש, כי הוא גר בני'.
12. המומחה קבע כי כל אחד מההורים אוהב את הילד. לדברי האם, היא לא מסוגלת למצוא את מקומה בארץ לא רק בגלל היותה נוצרייה שלא מדברת עברית ושאינה מסוגלת למצוא עבודה בישראל, אלא גם בגלל שישנם דברים בתרבות הישראלית שדוחים אותה והיא לא הייתה רוצה להקנות לבנה. היא רוצה לגדל אותו, כך שהוא יחגוג את החגים הנוצריים

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

14 מאי 2014

תמ"ש 21969-02-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה

והביעה התנגדות חריפה לכך שהילד יגוייר או יתגייס לצבא. האם אמרה למומחה, כי היא תהיה מוכנה לגור עם הילד באחת ממדינות אירופה אם האב ירצה בכך, על מנת להקל על האב בקשר עם הקטין. האם טוענת כי האב לא מסוגל לפרנס אותה ואת הקטין וכי המעבר לארה"ב, יאפשר לה יותר רווחה ויאפשר לקטין הזדמנות לחיים טובים יותר ולחינוך יותר טוב.

13. האב אמר למומחה כי הוא לא סומך על האם שתקבע את מגוריה לאורך זמן בני. לדבריו, היא תמשיך לעבור ממקום למקום ולקטין לא תהיה יציבות. המומחה ציין כי האם נסעה כבר לתקופה קצרה לחו"ל והשאירה את הילד בהשגחתו, דבר המלמד על האמון שהיא רוכשת לכישורים ההוריים שלו.
14. המומחה קבע כי: "אין כל ספק כי הגב' ד' היא ההורה אשר לוקחת על עצמה את החלק הארי של גידולו של ט', גם אם ישנם דברים לא מעט בעיתיים באופן ההתנהלות שלה".
15. ביחס לאב קבע המומחה, כי היכולת ההורית שלו לוקה בחסר. לדבריו: "לאף אחד מההורים אין כיוון ברור בחיים וכיום כל אחד מהם נמצא במידה מסוימת תלוש מדרך מסודרת אשר ניתנת לצפייה מראש". לדברי המומחה: "מסיבה אשר כלל אינה ברורה לי, אין לו עבודה סדירה אף שלדבריו יש לו כישורים בתחומים שונים".
16. המומחה קבע כי למרות שהאב טוען לקשר הדוק עם הקטין "הצהרות לחוד ויכולות לחוד". המומחה קבע כי: "אין ספק כי האם היא זו אשר נושאת בעיקר נטל גידולו של הילד". לדברי המומחה, אין לצדדים את היכולת הכלכלית לאפשר ביקורים תכופים אם הבן יגדל בחו"ל, במיוחד לאור העובדה כי האב מנוע כניסה לארה"ב. לדבריו: "אין כל מקום מציאותי לדעת בוודאות או לפחות בסבירות גבוהה כי יתקיים קשר בין האב לבין הילד במידה ויורשה לילד להגר לארה"ב. יש לזכור כי האם מאוד לא יציבה ומקבלת החלטות פזיזות".
17. המומחה פרט בחוות דעתו ניסיון פשרה שניסה להציע לצדדים. לדבריו: "האם נחושה מאוד בדעתה להעתיק את מגוריה לארה"ב וזה זמן קצר יחסית אחרי שהיא חשבה כי היא יכולה לעבוד ולהתפרנס בפ'. האב מנגד, מבין את מצוקתה של האם בהיותה בארץ ומוכן

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

14 מאי 2014

תמ"ש 21969-02-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה

ללכת לקראתה בכך שהיא תעתיק את מקום מגוריה לאירופה אולם כאמור, אין רצונה בכך".

18. המומחה סבור כי בשל גילו של הילד הוא זקוק לקשר תכוף עם שני ההורים. לדבריו, על מנת שהאב יוכל לשמש דמות ברורה ובריאה בתודעתו הנפשית של הקטין, לא יהיה די בביקור אחד בשנה, ארוך ככל שיהיה.
19. לפיכך, המומחה סבור כי כשבוחנים את טובת הקטין וצרכיו, המסקנה היא כי טובתו להישאר בארץ וליהנות מהמשך קשר עם שני ההורים. לדעתו, המעבר לארה"ב יגרום לנתק משמעותי ביותר בינו לבין אביו ו: "על אף שהאב אחראי על כך באופן משמעותי, אין זה אומר כי יש לאלץ את הילד לשלם את המחיר".
20. המומחה קבע, כי אף שהאב מצהיר כי אם האם תעזוב לחו"ל והקטין יישאר עמו בישראל הוא יוכל לטפל בו, "איני בטוח אם הוא יוכל באמת לעשות זאת. עם זאת במידה ויוחלט כי הילד נשאר בארץ והאם בכל זאת תחליף את מגוריה לחו"ל, יהיה מקום לאפשר לאב תקופת ניסיון בגידולו של הילד ולאחר התקופה הזאת לבחון שוב את הנושא".
21. מסקנתו של המומחה הייתה כי: "טובת הקטין איננה מאפשרת כיום את הגירתו עם האם לארה"ב בשל מספר סיבות: חוסר יציבות ועקביות בחיים של האם, גילו של הילד אשר מחייב קשר תכוף יותר עם אביו ממה שהאם יכולה לאפשר, היעדר תכנית ברורה מצידה של האם הן לגבי החיים שלה והן לגבי אופן הקשר אשר יהיה בין האב לבין הילד, חוסר התייחסות מספקת לאפשרות של הבאת הילד ארצה לביקורים ואי הבנת האם של ההשפעה של ניתוקו של הילד מהאב. כמו כן, לשני ההורים מגבלות כלכליות משמעותיות כך שאין כל ערובה לכך כי יוכלו לממן את נסיעותיו של הילד. מומלץ לבחון את שאלת ההגירה בעוד שנתיים בהגיע הילד לגיל 6 כאשר עד אז יש לבחון את היכולת של האב לשפר את כישורי ההורות שלו ואת היכולת שלו להתפרנס ולתמוך כלכלית בילד אולי אפילו ברמה מעבר למקובל וזאת בהתחשב במצבה ובמעמדה של האם".
22. בתשובה לשאלות ההבהרה ששלח ב"כ האב למומחה מיום 4/5/14, השיב המומחה כי האם היא זו המתאימה ביותר לגידולו וכי: "הנני רואה באפשרות שהאם תהגר ותשאיר את הילד בארץ בטיפולו הבלעדי של האב כאופציה לא טובה, כברירת מחזל ובסופו של דבר

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

14 מאי 2014

תמ"ש 21969-02-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה

- בתור הרע במיעוט... האם היא זו אשר בכל זאת מודעת יותר לצרכיו של הילד, היא משקיעה בו יותר, מבינה יותר את צרכיו וזו אשר מקיימת אתו קשר טוב יותר... סבורני כי היא מתאימה יותר להיות משמורנית אולם פה בארץ, במקום אשר ניתן יהיה לפקח על הנעשה".
23. המומחה חזר ואישר בחקירתו כי הוא רואה: "בעייתיות לא קטנה גם בהורות של האב... האינטראקציה של האב עם הקטין לא מעט בעייתית" (עמ' 29 ש' 15-8). המומחה העיד כי באינטראקציה הוא ראה שהאם יותר קשובה לצרכי הקטין והאב התעלם ממנו לא מעט (עמ' 31 ש' 12-8). המומחה גם אישר, שהאב מלכתחילה לא רצה לגדל את הילד בעצמו (עמ' 23 ש' 6).
24. המומחה טען בעדותו, כי הוא לא בטוח שהאם לא יכולה להסדיר את מעמדה בארץ ומנגד אישר כי לא ניתן לכפות עליה להישאר בארץ (עמ' 32 ש' 16-15 ושי' 23-22). המומחה העיד כי מאחר והאם יכולה להיכנס לישראל והאב לא יכול להגיע לארה"ב, רצוי שהקטין יהיה בישראל, מאחר וכך ניתן יהיה לפקח על מצב הקטין טוב יותר (עמ' 33 ש' 8-3).
25. המומחה טען בעדותו כי מניסיונו: "ברוב המקרים שהורה אומר אם אני נאלץ להישאר כאן עם הילד אעזוב ואשאיר את הילד זה לא קורה... ההורה מוצא את הדרך איך להשתלב כאן" (עמ' 35 ש' 13-10).
- ה. ההיבט המשפטי
1. כב' השופט ויצמן [בתמ"ש 30890-03-12 ד"ר א.ב. נ' ד"ר א.ב.](#) (ניתן ביום 30/4/13) ציין בפסקה 33 לפסק דינו כי:
- "הכרעה במשפטי הגירה לעולם קשה ומייסרת שהרי סוגיית הגירתו של הורה עם ילדו לארץ אחרת תוך הותרת ההורה האחר בנתק משמעותי מילדו, מעמתת בין 'זכויות על' מהחשובות והיסודיות בזכויותיו של בן אנוש. מחד עומדת לה זכותו של ההורה המהגר לבחור ולעצב את סיפור חיו על פי מהוויו ורצונו, לבחור את המקום שיהווה את מרכז חיו ומחייטו, המקום בו יממש תקוותיו ויטווה את עתידו, ומאידך עומדות להן זכותו של

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

14 מאי 2014

תמ"ש 21969-02-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה

- ההורה האחר לקשר הורי ראוי עם ילדו, כמו גם זכותו של הילד לקשר עמו, עסקינן ב'קשר דם' שהינו קשר אנושי שדומה כי אין חזק ממנו".
2. כפי שצוין בפסה"ד הנ"ל, הפרמטרים שיש לבחון כשדנים בשאלה האם להתיר הגירה לחו"ל הם בין היתר אלו: זהותו של ההורה בעל המסוגלות ההורית הגבוהה יותר, איכות הקשר בין הקטין לכל אחד מההורים, היכולת לשמירת קשר בין ההורה הלא משמורן לקטין ונכונות ההורה המשמורן לסייע בקיומו של קשר, מסוגלות הקטין להיקלט בסביבה אליה מתבקשת ההגירה, הקושי שיגרם להורה המשמורן כתוצאה מהחלטה, בשל העובדה כי פעמים רבות טובתו של הילד קשורה באופן הדוק למצבו הנפשי של ההורה וכן רצונו ודעתו של הקטין.
3. [ברע"א 4575/00 פלונית נ' אלמוני פ"ד נה\(2\) 321](#) נקבע כי קיימת חשיבות רבה לחוות דעת של מומחה בשאלות שעניינן טובת הקטין וכי בדרך כלל יטה בית המשפט לאמץ את ממצאי חוות הדעת ומסקנותיה. בית המשפט קבע שם כי: **"בקשת הגירה של הורה עם ילדיו תבחן לאור עקרונות טובת הילדים בלבד"**.
4. [ברע"מ 9358/04 פלונית נ' פלוני](#) (ניתן ביום 2/5/05) קבע בית משפט העליון, כי אין מקום להעניק בבקשת הגירה, משקל עצמאי לשיקולים אחרים כגון אם ההגירה מוצדקת. כמו כן, שב וחזר בית המשפט על ההלכה לפיה ככלל יאמץ בית המשפט את המלצת המומחה שמינה, אלא אם כן קיימים טעמים נכבדים ובעלי משקל ממש המצדיקים סטייה מאותה המלצה.
5. [ברע"מ 10060/07 פלונית נ' פלוני](#) (ניתן ביום 2/10/08) דן בית משפט העליון בבקשת אם נוצרייה להגר עם בנה הקטין לגרמניה. באותו מקרה נקבע בין היתר כי:
- "ההכרעה בדבר טובתו הקונקרטי של הקטין דורשת מבית המשפט לחזות את שעתיד להתרחש בעולמו של ילד, על סמך אירועי העבר. מיומנויות 'נבואיות' אלה אינן ממיומנויות הטבעיות של בית משפט זה אשר לרוב מתבקש להכריע בסכסוכים הנובעים מאירועי העבר... למעשה חוות דעת מומחה הינה הכלי המרכזי המאפשר לבית משפט להכריע בשאלת הגירתו של קטין והיא מהווה חלק מהותי מן התשתית הראייתית עליה מתבססת ההחלטה בסופו של יום"**.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

14 מאי 2014

תמ"ש 21969-02-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה

6. בית המשפט ציין שם, כי הוא אינו משמש "חותמת גומי" לעמדת המומחה המקצועי והוא רואה בהמלצתו כבעלת משקל רב אך לא מכריע. באותו מקרה, נקבע כי יש לדחות את המלצת המומחית שהמליצה בחוות דעתה האחרונה, לא לאפשר הגירת הקטין עם אמו לגרמניה. בין היתר, נקבע כי בהמלצה שלא להיעתר להגירה, לא ניתן משקל מספיק "להשלכות של הישארות המבקשת בישראל, הרחק מארץ מולדתה, גרמניה בה התגוררה מרבית חייה, בה נמצא מקום עבודתה ובה מתגוררת משפחתה".
7. באותו עניין, קבעה המומחית באופן חד משמעי כי לאם מסוגלות הורית טובה יותר וכי טובת הקטין היא שהאם תהיה ההורה המשמורן. נקבע שם, כי לאב מסוגלות הורית פחות טובה מזו של האם. בית המשפט קבע כי: "ככלל ובמקרה זה בפרט, לא ניתן לנתק בין ההשפעה שתהיה למקום הימצאו של הקטין על הוריו לבין טובתו של הקטין עצמו, הואיל וטובת הקטין מושפעת במישרין ממצבם של הוריו".
8. נקבע גם כי: "יש ליתן משקל רב לעובדה כי המבקשת אינה יהודייה, כי אין לה משפחה או חברים בישראל, כי היא גדלה, התחנכה ובגרה בגרמניה, כי יש לה עבודה קבועה בגרמניה... סבורני כי אם תישאר המבקשת בישראל היא תחוש כמי שנגזר עליה לחיות במדינה בניגוד לרצונה ולאומללותה תהיינה השלכות חמורות על הקטין".
9. [בדנ"א 9201/08 פלוני נ' פלונית](#) (ניתן ביום 5/4/09), דחה בית המשפט בקשה לדיון נוסף בפסק הדין הנ"ל. כב' השופט (כתוארו אז) גרוניס קבע כי:
- "למשיבה אין כל זיקה לישראל למעט העובדה כי הקטין נמצא בישראל. תרבותה של המשיבה, דתה, שפתה, משפחתה ועבודתה, כולם קושרים אותה לגרמניה... מהחומר שהוצג לנו לא עולה בצורה ברורה כי התכונה להעתיק את מרכז חייה לישראל... למשיבה עומדת הזכות לשוב למסלול חייה ולפתח את עצמה מבחינה אישית ומקצועית... במצב דברים זה, המשמעות של איסור על הגירת הקטין עם המשיבה היא ברורה. המשיבה עלולה להפוך למעין אסירה בישראל. אין מחלוקת כי הדבר גורם למשיבה מצוקה ממשית וקשה... יש להניח כי אם בית משפט זה יאסור על הקטין להגר עם המשיבה תחמיר מצוקתה. עוד יוער כי בשלב זה של ההליכים לא ניתן לשלול את האפשרות לפיה המשיבה תאלץ לעזוב את ישראל ללא הקטין... אם המשיבה תבחר לעשות כן, משמעות החלטה

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

14 מאי 2014

תמ"ש 21969-02-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה

האוסרת על הגירת הקטין הינה למעשה כי הקטין יישאר בארץ במשמורתו של העותר. לאור הדברים שהוצגו לעיל בסוגיית המשמורת, ברי כי אפשרות זו אינה רצויה... יש לתת משקל מכריע לקושי שיגרום לקטין ולמשיבה כתוצאה מאיסור על הגירה".

10. בית המשפט קבע, כי למרות ההלכה שככלל יש לקבל את המלצות חוות הדעת, "סמכות ההחלטה הסופית והפעלת שיקול הדעת נתונה בידי בית המשפט. בית המשפט אינו משמש כ'חותמת גומי' להמלצות הגורמים המקצועיים אלא עליו להפעיל שיקול דעתו באופן עצמאי".

11. בית המשפט הוסיף וקבע, כי הכרעה בהגירה מחייבת את בית המשפט לחזות את טובתו של הקטין בשנים העתידות לבוא וכי:

"ההחלטה האוסרת על הגירת הקטין עם המשיבה לגרמניה יכולה להביא לשתי אפשרויות: אפשרות אחת היא, כי המשיבה תישאר בישראל יחד עם הקטין בניגוד לרצונה. כאמור הדבר עלול לגרום מצוקה ממשית וקשה למשיבה, וכתוצאה מכך אף לקטין. ויודגש המצוקה שתגרם למשיבה איננה העיקר. העיקר הוא בהשלכה של מצוקת המשיבה על טובתו של הקטין, המשמשת כאבן הבוחן להחלטה בעניין ההגירה. אפשרות שנייה היא, כי המשיבה תחליט לחזור לגרמניה ללא הקטין. משמעות הדבר הינה שהמשמורת על הקטין תוענק למעשה לעותר. אף לאפשרות זו השלכה בעייתית על טובתו של הקטין. זאת שכן, כפי שהובהר לעיל, קיים ספק באשר ליכולתו של העותר לשמש כהורה משמורן".

12. [בעמ"ש 516/09 פלונית נ' אלמונית](#) (ניתן ביום 20/5/10) נדון מקרה שבו ביקשה אם משמורנית להגר עם ילדיה לארץ מולדתה בניו זילנד. מדובר היה באם שאינה יודעת כמעט את השפה העברית, אינה עובדת, אין לה כל קרוב בישראל והיא לא מעורה בתרבות הישראלית וחשה בישראל "כדג מחוץ למים". גם באותו מקרה, מונה ד"ר גוטליב למומחה מטעם בית המשפט והוא המליץ לא להתיר את ההגירה.

13. בית המשפט קבע באותו עניין כי יש לקבל את הערעור ולהתיר את הגירת האם למרות ש:

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

14 מאי 2014

תמ"ש 21969-02-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה

"מסקנה זו אינה עולה בקנה אחד עם המלצתו של ד"ר גוטליב. אכן ככלל לחוות דעת של מומחה יינתן משקל רב במסגרת הבחינה השיפוטית של חומר הראיות ועל בסיסה מתגבשת תמונת המצב העובדתית נשוא ההכרעה. עם זאת, מדובר בכלי עזר בלבד, וההכרעה השיפוטית הינה בידי של השופט. בענייננו הנימוק העיקרי בחוות הדעת של ד"ר גוטליב נגד הגירתה של המערערת לנוי זילנד, עניינו במצב הנפשי הלא יציב של המערערת, והחשש כי בניכר היא תתקשה לטפל בילדים... דא עקא, שאין חולק כי אף בישראל המערערת מתקשה לטפל בילדים, והיא נזקקת לעזרה מאסיבית מרשויות הרווחה כדי לעשות כן. בנסיבות אלה, ומשהמערערת לנוי זילנד יאפשר למערערת לחזור אל משפחתה המורחבת ויפחית גורמי התמודדות כגון הסתגלות לאורך החיים בישראל, לימוד שפה חדשה וכיוצ"ב, יש לטעמי מקום לסטות מההמלצה בחוות הדעת".

ראו גם: פסק דינו של כב' השופט (כתוארו אז) זגורי בתמ"ש 4126-01-12 ש.ב. נ' סיבי (ניתן ביום 29/1/13).

14. בעמ"ש 9963-06-11 פלונית נ' אלמוני (ניתן ביום 10.8.11 בבית המשפט המחוזי בנצרת) נקבע כי: "גם מקום בו הורה אחד מבקש להגר למדינה זרה כדי להקים לעצמו חיי משפחה אחרים ועל אף שיש בכך משום ניתוק מההורה האחר, על בית המשפט לבחון את שאלת המשמורת הפיזית על הקטינים ולהכריע בה לאור הודעת ההורה, כי הוא מבקש להגר למדינה זרה".

ו. יישום ההלכות על מקרה דנן:

בפתח הדברים אומר, כי אני מאמץ את הממצאים שעלו בחוות דעת המומחה, בכל הקשור לטיב המסוגלות והיכולת ההורית של כל אחד מההורים. כמו כן, יש לאמץ את התיאורים שפורטו בחוות הדעת, ואשר מתייחסים לבדיקת האינטראקציה שנערכה לכל אחד מההורים עם הקטין.

ברם, המסקנה שהסיק המומחה מהממצאים שהוא מצא וניתח בהרחבה בחוות הדעת, אינה מקובלת עלי ואני סבור כי היה צריך להסיק מהם, מסקנה הפוכה. נבחן אפוא, את הפרמטרים שיש לבדוק, לצורך הכרעה בבקשת הגירה:

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

14 מאי 2014

תמ"ש 21969-02-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה

(א). מי ההורה בעל המסוגלות ההורית הגבוהה יותר?

1. המומחה המליץ כי המשמורת תוענק לאם, מאחר והיא בעלת מסוגלות טובה יותר לטפל ולגדל את הקטין. מתיאור מפגש האינטראקציה שנערך בין האב לקטין, עולה כי האב הרבה פחות מתאים להיות המטפל העיקרי בקטין.

2. המומחה ציין, כי התרשמותו מהחלק הראשון של המפגש בין האב לקטין היתה קשה מאוד ולאב כישורים מאוד מוגבלים בכל מה שקשור במשחק עם הילד. לעומת זאת, "האם זו שבפועל נושאת בעיקר את עול גידול הילד... היא יותר מחוברת לילד ויודעת איך להיות באינטראקציה" (עמוד 29). לפיכך, אם הקטין יגדל אצל אביו בישראל והאם תשוב בגפה לארה"ב ותבקר את הקטין רק כמה פעמים בשנה לכל היותר, תפגע טובת הקטין באופן משמעותי.

3. משהמומחה נשאל בחקירתו, בדבר מידת ההשפעה של תחושות האם, לו תחויב להישאר בארץ בניגוד לרצונה, על טובת הילד, הוא השיב כי: "אני חושב שהיכולות ההוריות שלה לא עולות בצורה משמעותית על אלו של האב, אבל הן עולות במידה מסוימת" (עמוד 35 שורות 5-6) תשובה זו סותרת את הממצאים העובדתיים העולים מחוות הדעת והניתוח שהוא עצמו ערך למפגשי האינטראקציה, מהם עלה כי יכולותיה של האם עולות בצורה משמעותית על יכולות האב. המומחה אף ציין בתשובות לשאלות ההבהרה כי: "האם היא זו אשר לוקחת את עיקר עול גידול הילד על עצמה על אף מגבלותיה, נראה כי היא מתאימה יותר לגדלו". בצדק טוענת האם, כי התגלו סתירות בין האמור בחוות דעתו של המומחה לבין תשובותיו בחקירתו (סעיף 2 לסיכומיה).

4. אינדיקציה נוספת לקשיים באבהותו של האב, היא העובדה שהאב נטש את שני ילדיו האחרים בארה"ב לפני כשש שנים. המומחה ציין, כי האב סיפר לו שהשנה הוא כנראה לא יראה את ילדיו, מאחר ואינו יכול לממן את כרטיסי הטיסה שלהם והוא התייחס לכך "במידה לא בטלה של שוויון נפש וללא הבעה של רגש". התנהלות זו של האב, אף היא מלמדת כי קיים פגם משמעותי במחויבותו ויכולותיו של האב לדאוג לילדיו.

5. המומחה המליץ שלא להתיר את ההגירה, לא משום שלאם היו כישורי הורות נמוכים משל האב, אלא משום שהיה נראה לו, שהאם תמצא דרך להישאר בישראל, בעוד שהאב איננו

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

14 מאי 2014

תמ"ש 21969-02-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה

יכול להגר לארה"ב. בתשובה לשאלה 8 לשאלות ההבהרה, אמר המומחה כי הוא רואה "באפשרות שהאם תהגר ותשאיר את הילד בארץ בטיפולו הבלעדי של האב כאופציה לא טובה, כבררת מחדל ובסופו של דבר בתור הרע במיעוטו". המומחה התעלם מהעובדה, כי כיום לא קיים הסדר חוקי המתיר לאם להישאר ולעבוד בישראל, ולמעשה גם היום, היא שוהה בישראל באשרת תייר שלדבריה פקעה. דעתו של המומחה, כי אם לא תותר הגירת הקטין, תמצא האם דרך להסדיר את שהותה בארץ, לא היתה מבוססת על כל בדיקה "בשטח" ומדובר בהשערה בלבד. גם האב לא הציג ולו בדל ראיה כי האם תוכל להמשיך ולהתגורר בישראל באופן חוקי. מסקנת המומחה מתבססת על "הנחה סמויה" כי האם תישאר בסופו של דבר בישראל, אם לא יתאפשר לקטין להגר. הנחה זו, שמקורה בהערכה שאינה בתחום מומחיותו של המומחה, לא היתה צריכה להיעשות. אדרבא, מדברי האם, עולה בבירור כי אין לה כל כוונה להישאר בישראל, בכל מקרה. היא לא דוברת את השפה, היא אינה יהודייה, כל משפחתה בחו"ל, היא לא השתלבה בישראל, היא לא יכולה להשתכר בישראל ויש לה ביקורת רבה על המנטאליות הישראלית.

6. האב צירף לסיכומיו נוהל "הסדר לשעה למתן מעמד לילדי שוהים שלא כחוק, הוריהם ואחיהם הנמצאים בישראל". מעבר לכך שלא ניתן היה לצרף נוהל זה לסיכומים כשהוא לא הוגש במסגרת שמיעת הראיות, לא הוכח כי נוהל זה חל כיום וכי הוא מאפשר לאם לעבוד בישראל.

7. המומחה המליץ כי במקרה שהאם תהגר, האב יישאר בארץ, ותתאפשר לו תקופת ניסיון בגידולו של הילד "ולאחר התקופה הזאת לבחון שוב את הנושא" (עמוד 13 לחוות הדעת). לא סביר כי ילד בן ארבע, שלדברי המומחה שולט יותר טוב בשפה האנגלית מאשר בעברית, יגדל בגיל כה רך ללא אמו ולו "לתקופת ניסיון", שעה שלאב כישורי הורות נמוכים באופן משמעותי מכישורי האם. בצדק טוענת האם, כי מהמבדק שערך המומחה עולה, כי האב הוא אדם קר, שהתקשורת בינו לקטין מרוחקת ולא חמה. אין להפוך את הקטין "לשפן ניסיונות" ולהותירו בגיל כה רך עם אב שאינו מסוגל להעניק לו הורות מיטבית.

8. החלטה שאוסרת את הגירתו של הקטין, היא החלטה שמשמעותה העברת משמורתו מאמו לאביו. הקטין בן ארבע ומשכך חלה חזקת הגיל הרך, כפי שנקבעה [בסעיף 25 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב-1962](#). [בבע"מ 1858/14](#) פלוני נ' פלונית (ניתן ביום 3.4.14) נקבע כי: "אין לנו אלא החוק כמות שהוא, ולפיו חלה בענייננו בקטין שטרם מלאו

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

14 מאי 2014

תמ"ש 21969-02-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה

לו שש, חזקת הגיל הרך. לסתירת חזקה זו מסיבות מיוחדות על פי סיפת סעיף 25 לחוק, יש צורך בראיות כבדות משקל".

9. המלצת המומחה, כי במקרה שהאם תהגר והקטין יעבור לשמורת האב, הוא ייפגש עם האם לעיתים רחוקות, אינה מתיישבת עם חזקת הגיל הרך ולא עם המלצתו כי הקטין יהיה במשמורת האם. השארת הקטין עם האב לתקופת ניסיון, עד אשר יגיע הקטין לגיל שש, אינה מתיישבת עם דבריו כי: "אנו מדברים בילד בן ארבע ואנו צריכים לקחת בחשבון כי ככל שהילד יותר קטן כך ההשפעה של הזמן עליו בין מפגש למפגש עם הורה יותר משמעותית". מצב בו הקטין יראה את ההורה שלו מסוגלות הורית גבוהה יותר, לעיתים רחוקות, יפגע בקטין בצורה קשה.

(ב) מה היכולת של כל אחד מההורים לשמור על קשר עם ההורה הלא משמורן ומה הנכונות לסייע בקיומו של קשר זה?

1. האם אינה שוללת את אבהותו של האב. על פי חוות הדעת, האם "אינה מביעה ביקורת של ממש על עצם האבהות של האב" (עמוד 10 לחוות הדעת) ו"היא סבורה כי במידה ובית המשפט יאפשר לה להעתיק את מגוריו של שט" לארה"ב, הוא יוכל לשמור על קשר עם אביו באמצעים אלקטרוניים וכן גם במפגשים אשר יתקיימו פה בארץ". כמו כן, המומחה ציין כי הוא לא התרשם שלאם יש כוונה להרחיק את הקטין מאביו. לדבריו: "אין כיום בעיות בקיום הסדרי הראייה ולפני תקופה קצרה היא אף נסעה לחו"ל והשאירה את הילד בהשגחת האב, מה שמעיד לכאורה באימון שהיא נותנת בכישורים ההוריים שלו". המומחה ציין גם, כי לדברי האב, האם היא "אמא טובה".

2. למרות שלדברי המומחה לאם ביקורת משמעותית על החיים בישראל ועל ישראלים ויהודים, האב בכתבי טענותיו לא טען זאת כנגד האם. כמו כן, הוכח כי האם שלחה את הקטין לגן יהודי בפי, למרות שהילד אינו יהודי על פי ההלכה. הרישום לגן זה נעשה לפני פרוץ הסכסוך והוא מלמד כי האם מודעת לחשיבות הקשר של הקטין עם תרבותו של האב שהוא יהודי. גם האב לא טען כי האם "משחירה את פניו" בעיני הקטין.

3. האב לא יכול להגיע לארה"ב כיום, עקב מניעה חוקית הקשורה להליך שתלוי ועומד כנגדו בארה"ב. מאידך, האם יכולה להביא את הקטין לישראל או למקום מפגש באירופה.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

14 מאי 2014

תמ"ש 21969-02-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה

4. האם העידה כי לאחרונה עבדה בפ' בחברה למתן הלוואות והשתכרה 5,000 דולר לחודש וגם קיבלה גם הוצאות שכר דירה (עמ' 12 שורות 14-15). כמו כן, היא אישרה כי בארה"ב היתה לה חברת ניקיון והיא השתכרה בין 1,500 ל – 4,000 דולר לחודש (עמ' 13 שורות 10-11).
5. האם טוענת כי אם תותר ההגירה, היא תשוב לארה"ב ותתגורר עם אמה ואביה החורג, עד שתמצא עבודה (עמ' 13 שורות 20-21). נראה כי האם תוכל להתפרנס בארה"ב ואין כל מניעה כי היא בעצמה או בסיוע בני משפחתה, תדאג למימון ביקורי הקטין בישראל, ככל שתותר ההגירה. האם צירפה אישור על כך שאמה היא בעל דירה ובעלת עסק בארה"ב (נספח לסיכומים). האם גם העידה, כי היא מתכננת לעבוד עם האם "במכירות בקניון" (עמ' 15 שורה 19).
6. ביחס להכנסות האב ועיסוקיו, רב הסתום על הגלוי. בכתבי הטענות האב טען, כי עבד בשלוש עבודות בישראל על מנת לפרנס את משפחתו ולמומחה הוא אמר, כי הוא עוסק כיום "בתחום השיפוצים ופיתוח הגוף" (עמ' 5 לחוות הדעת). בחקירתו, טען האב כי יש לו אפשרות לעבוד כמאמן כושר וכן בתחום ההדפסים על חולצות (עמ' 7 שורות 8-10). דברים אלו, לא מתיישבים עם טענתו בסיכומיו (סעיף 5) כי הוא "עבד באותן העבודות בשנים האחרונות". לא ברור כלל מדוע האב לטענתו, לא משתכר כיום. מאידך, האב אישר כי בשנים האחרונות הוא מימן את כרטיסי הטיסה לשני ילדיו האחרים המתגוררים בארה"ב ושילם להם מזונות. הדבר מלמד כי יש לו יכולת כספית מסוימת לדאוג למימון נסיעות של הקטין אליו או לנסיעות שלו אל הקטין.
7. זאת ועוד: כמפורט בחוות הדעת, האב הסכים כי האם תהגר לאירופה מאחר והמרחק קצר יותר (עמ' 4 ועמ' 12 לחוות הדעת). המומחה לא נחקר על נושא זה ודברי המומחה לא נסתרו. המשמעות של הסכמה זו מצד האב מלמדת, כי אף הוא סבור כי טוב יותר לקטין לגדול עם אמו בחו"ל ולא עמו בישראל. האב סבר ובצדק, כי ככל שיהיו עליו או על הקטין להגיע לאירופה לקיום המפגשים, הוא יוכל לקיים ביקורים רבים יותר עם הקטין עקב העלות הנמוכה יותר של כרטיסי הטיסה. עולה מהסכמה זו של האב, כי הוא לא חושש שהאם תמנע את הביקורים עם הקטין ובפיו טענה הקשורה לעלות הכלכלית שיכולה להוות מחסום משמעותי לשמירה על הקשר.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

14 מאי 2014

תמ"ש 21969-02-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה

8. המסקנה היא, כי קיימת יכולת ורצון של האם שהקטין יהיה בקשר עם האב ואף האב לא חושש כי האם תמנע ותטרפד את הקשר. החשש של האב הוא, כי הקשר יינתק עקב בעיות כספיות, לאור העלות הגבוהה של הנסיעות מני שבארה"ב לישראל ובחזרה.

9. ככל שההגירה תותר, ניתן יהיה לדאוג לשמירה על קשר בין הקטין לאב. הדבר יעשה בעיקר באמצעות תקשורת ויזואלית באינטרנט (תוכנת סקייפ, וייבר, פייס טיים וכדומה) וכן באמצעות קיום ביקורים של הקטין כמה פעמים בשנה בישראל, או במקום מפגש באירופה.

ג.) מה הקושי שייגרם לקטין, אם האם המשמורנית תאלץ להישאר בישראל?

1. כפי שפורט בהרחבה לעיל, נקבע פעמים רבות בפסיקה ובהתבסס על מחקרים, כי לכפייה של אם, להישאר במדינה זרה בעל כורחה, תהיה השפעה קשה על הקטין.

2. המומחה לא נתן משקל מספיק למרכיב חשוב זה. מדובר באם שאינה יהודייה, אינה יודעת את השפה העברית, אין לה כל משפחה בארץ, היא לא יכולה לעבוד בארץ בעבודה משמעותית עקב מחסום השפה ואין לה כל זיקה לישראל. האסטוונת בצדק בסיכומי התשובה (סעיף 30) כי "משהסתיים הקשר הזוגי עם האב, נותק למעשה הקשר שלה לישראל". ככל שהיא תחליט להישאר בארץ עם הקטין, המשמעות תהיה הרסנית עבורה ובהכרח הקטין יושפע מכך.

3. האם נמצאת בישראל שנים לא רבות ואין מחלוקת כי אף בשנים אלו, היא היתה בחו"ל עם הקטינים כמה פעמים לתקופות לא קצרות של כמה חודשים כל פעם (עמ' 16 שורה 2 ותמצית כניסות ויציאות מישראל של הקטין, שצורפו לסיכומי האב). האם מרגישה בארץ כנטע זר והביקורתיות שלה כלפי ישראל תחריף עוד יותר את תסכולה ותחושותיה, אם תהפוך ל"אסירת ציון". בהכרח, הדבר ייפגע באופן משמעותי ברווחת הקטין.

4. האם טוענת בסיכומיה, כי אם יוחלט שהקטין יישאר בישראל, היא תעזוב אותו ולא תהיה לה ברירה אלא להותירו בידי האב (סעיף 15 ג) לסיכומיה). אם קיימות שתי אפשרויות בלבד או השארת הקטין עם האב לבדו בישראל או הגירתו עם האם לחו"ל, הרע במיעוטו הוא התרת ההגירה. שהרי, כמפורט לעיל, לאור המסוגלות ההורית הנמוכה של האב ולאור גילו הרך של הקטין, עדיף שהקטין יגדל עם האם בחו"ל מאשר עם האב בישראל.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

14 מאי 2014

תמ"ש 21969-02-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה

5. למרות שבחוות הדעת צוין כי אמו של האב מתגוררת אף היא בהרצליה, האב לא טען כלל כי יקבל ממנה סיוע וכנראה לאור גילה המבוגר, שמונים וארבע, היא לא יכולה להיות לו לעזר. האב אף לא ציין כי קיים בין הקטין לבין בני משפחתו שבישראל קשר כלשהו, ואף נתון זה מלמד כי לאב לא יהיה סיוע בגידול הקטין, אם הקטין יגדל במשמורתו בישראל.

6. ברם, אף אם קיימת אפשרות שלישית והיא שהאב תישאר בעל כורחה בישראל עם הקטין, עדיין האפשרות הרעה במיעוטה היא מתן אפשרות לאם להגר עם הקטין לארה"ב. הנזק שייגרם לאם, אם היא תצטרך להמשיך להתגורר בישראל כזרה, ללא ידיעת השפה, ללא כל תמיכה משפחתית, ללא יכולת תעסוקה הולמת ותוך שיש לה רתיעה מאופי החיים בישראל, תפגע אנושות בקטין שיחוש היטב את כאבה.

7. ברור כי תהיה פגיעה לא קלה בקטין עקב ניתוקו מהאב. ברם, גם בשנות חייו המעטות של הקטין, האב אפשר לאם לקחת אותו לארה"ב שלוש או ארבע פעמים, פעמיים פ', פעם לבי'פעם לק' (עמ' 4 לחוות הדעת). באותם פעמים, האב שמר על קשר עם הקטין באמצעים אלקטרוניים. האב לא הוכיח כי קשר זה לא היה יעיל. אין ספק כי קשר בלתי אמצעי יתקיים לכל היותר כמה פעמים בשנה. ברור כי אין להשוות קשר שוטף וקבוע לקשר שאינו תכוף. אולם, הנזק שייגרם לקטין אם יתגורר עם אם מתוסכלת וחסרת אונים בישראל, עולה על הנזק שייגרם לו מקיום של קשר מצומצם עם האב.

(ד) רצון הקטין ויכולת השתלבותו בחו"ל

1. משהמומחה נשאל בדבר רצונו של הקטין והעובדה שכשהוא נשאל היכן הוא גר הוא עונה "בני" המומחה השיב כי: "מדובר בילד בן ארבע ולדעתי לא יכול להיות בעל דעה בוגרת, שקולה ועניינית בנושאים שכאלה" (עמ' 34 שורות 19-21). האב טוען בצדק כי: "ממתי ילד בן ארבע יכול לקבוע את עתידו ולהבין מה באמת טוב עבורו?" (סעיף 107 לסיכומיו).

2. לדברי המומחה, הקטין מדבר בשתי השפות ואולם העברית שלו משובשת קצת (עמוד 7 לחוות הדעת). ברור כי מאחר והקטין מדבר באנגלית, לא יהיה לו קושי להשתלב שם בכל המובנים.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

14 מאי 2014

תמ"ש 21969-02-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה

3. האם טוענת כי היא תתגורר ליד אימה ואביה החורג שיסייעו לה. תהיה לקטין סביבה תומכת שתקל על קליטתו בארה"ב.

4. הקטין היה כבר כמה פעמים בארה"ב, גם בשנה האחרונה, ולפיכך לא יהיה לו כל קושי להיקלט בארה"ב. בצדק טוענת האם (סעיף 32 לסיכומיה) כי: "אין המדובר בהוצאת הקטין ממקום אליו הוא קשור, אליו מירב הזיקות, משפחתו וחיי החברה. פרט לאב, אין לקטין כל זיקה לישראל, בניגוד לארה"ב".

ז. סיכום והוראות לשמירת הקשר בין האב לקטין

1. מהמקובץ עולה כי לאור ממצאי המומחה ביחס ליכולות של כל אחד מההורים, יש לקבוע כי הרע במיעוטו הוא לאשר את ההגירה של הקטין עם האם לארה"ב.

2. במקרה דנן, מסקנות המומחה סותרות את הממצאים שהוא עצמו הסיק מהמבדקים שערך ולפיכך, יש לסטות מהמלצותיו. כפי שנקבע [בע"מ 27/06 פלוני נ' פלוני](#), מפי כב' השופטת ארבל:

"משהונחה בפני בית המשפט חוות דעת מומחה, וגם אם זו תהיה נחרצת, ברורה וחד משמעית, אין בית המשפט פטור מהפעלת שיקול דעת שיפוטי עצמאי בגיבוש הכרעתו. אכן, בתחום רגיש, עדין ומורכב זה נדרש בית המשפט לגבש הכרעה עצמאית תוך שהוא נעזר.. בפסיקת בתי המשפט ואולי יותר מכל – תוך שהוא מדריך עצמו בניסיון החיים, בשכל ישר, ברגישות ובהבנה למצבו המורכב של כל אחד מן המעורבים בעניינים אלה".

3. לפיכך, יש להיעתר לתביעה ולהתיר את הגירת הקטין עם האם לארה"ב.

4. ברם, על מנת לוודא כי הקשר בין הקטין לאב ימשך, על האם לדאוג כי הקטין יבקר את האב בישראל לפחות שלוש פעמים בשנה. פעם אחת בחופשת הקיץ, פעם אחת בחופשת החורף ופעם אחת בחופשת האביב. הביקור בחופשת הקיץ יהיה לפחות למשך שבועיים והביקורים בחורף ובאביב יהיו לתקופה של לפחות שבוע.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

14 מאי 2014

תמ"ש 21969-02-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה

5. האם טענה בסעיף 29 לתביעתה, כי האב הסכים למעבר הקטין לארה"ב "בתנאי שלא ישלם דמי מזונות עבורו". האב הכחיש זאת. בכל מקרה, משהקטין הגיש תביעה למזונות באמצעות האם ונפסקו מזונות לקטין, אין הצדקה להוראה בהסכם, המטילה על האב לשלם עבור הטיסות. לאור העובדה כי נפסקו לקטין מזונות שעל האב לשלם לקטין, על האם לשלם עבור נסיעותיו של הקטין לישראל.
6. מאחר וקבעתי בפסק הדין בתביעה הכספית שהגישה האם, כי על האב לשלם לאם את הפיצוי המוסכם בגין הפרת ההסכם בסך של 100,000 ₪, אני מתיר לאב להשאיר סכום זה ברשותו ולרכוש בסכום זה את כרטיסי הטיסה של הקטין לישראל.
7. עד שהקטין יגיע לגיל עשר, על האב לממן אף כרטיס טיסה לאם או לאדם אחר המוכר לקטין, על מנת שילוה אותו בביקורים.
8. לאחר שייתום הסך של 100,000 ₪ השייכים לאם ושייוותרו בידי האב לצורך רכישת כרטיסי הטיסה, על האם לרכוש מכספה את כרטיסי הטיסה עבור הקטין. בתקופה שהאב רוכש מהסך הנ"ל את כרטיסי הטיסה לקטין, הוא יתאם את מועדי הביקור עם האם, לפחות 30 יום לפני הביקור. בתקופה שהאם תרכוש את הכרטיסים, האם תתאם עם האב את מועדי הביקור, גם כן, לפחות 30 יום לפני הביקור.
9. כאשר הקטין יהיה בביקורים בישראל, הוא ישהה עם האב למשך כל שעות היום ובכל סופי השבוע והוא אף ילון עם האב, לפחות שלוש פעמים בשבוע, בימות החול.
10. הביקורים יתקיימו ככלל, במועדים שבהם קיימת חופשה במוסדות הלימוד בארה"ב.
11. ככל שהאב יוכל להיכנס לארה"ב, האם תאפשר לו ביקור, לאחר שהאב יודיע על מועד הביקור לפחות 14 יום מראש.
12. כמו כן, האם תדאג כי הקטין ייצור קשר עם האב לפחות אחת ליומיים, באמצעות טלפון או תוכנה ויזואלית כגון סקייפ, וייבר, פייס טיים וכדומה.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

14 מאי 2014

תמ"ש 21969-02-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה

13. תנאי להגירת האם ועל מנת להבטיח את הגעתו של הקטין לביקורים בישראל, הוא הפקדת ערבויות אלו בכספת בית המשפט (כפי שהאם הציעה בדיון – עמ' 36 שורות 13-16):
- א. ערבות אישית של האם על סך של 200,000 ₪ וערבות בנקאית אוטונומית על סך של 10,000 דולר ארה"ב.
- ב. ערבות אישית של שני ערבים, תושבי ישראל, בעלי נכס בישראל, בסך של 200,000 ₪ כל אחד.
14. בעוד כשנתיים, ולא יאוחר מיום 15.7.16, יתקיים דיון בבית משפט זה, על מנת לבחון האם האם עמדה במחויבותה ונשמר הקשר בין הקטין לאב. לאחר דיון זה, ייקבע בית המשפט האם לאשר את הגירת הקטין באופן סופי אם לאו.
15. מקום המגורים הרגיל של הקטין, כמשמעותו [בחוק אמנת האג \(החזרת ילדים חטופים\) תשנ"א – 1991](#), יישאר בישראל וזאת למשך שנתיים, עד שיתקיים הדיון הנ"ל. ככל שהאם לא תעמוד בהסדרי הביקור שנקבעו לעיל, למרות שהאב יעביר לה את כרטיסי הטיסה, יחשב הדבר כאי החזרה של הקטין, כמשמעותו [בחוק אמנת האג \(החזרת ילדים חטופים\) תשנ"א – 1991](#).
16. כמו כן, על האם להמציא, כתנאי להגירת הקטין, "צו מראה" מבית המשפט המוסמך בני בארה"ב, שבו יעוגנו הסדרי הקשר הנ"ל וכן יעוגנו ההוראות המפורטות לעיל, בדבר מקום מגורי הקטין וסמכותו של בית משפט זה לקיים דיון בעוד שנתיים. (ראו: [בע"מ 10060/07 פלונית נ' פלונית](#) מיום 2.10.08 בפסקה 44).
17. לאחר שיומצאו הביטחונות הנ"ל והגשת "צו המראה", יבוטל צו עיכוב היציאה שהוטל כנגד הקטין.
18. לאור העובדה כי עמדתו של האב שהקטין יישאר בישראל היא עמדה לגיטימית שנבעה מדאגה כנה לגורלו של הקטין ולאור העובדה כי האב חויב בפיצוי המוסכם בסך של 100,000 ₪ עקב הפרת ההסכם על ידו, אזי למרות שאף יתר תביעות האם התקבלו, אין צו להוצאות.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

14 מאי 2014

תמ"ש 21969-02-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה

ניתן היום, י"ד אייר תשע"ד, 14 14 מאי 2014, בהעדר הצדדים.

נפתלי שילה

נפתלי שילה, סגן נשיאה

לתיים סגורות